

Memorie van toelichting

1. Algemeen deel

Op 10 oktober 2010 heeft Sint Maarten de status van land binnen het Koninkrijk verworven. De nieuwe status brengt aanzienlijke financiële lasten met zich mee.

In verband met deze lasten heeft de regering zich onder andere tot taak gesteld inkomstenverhogende maatregelen te treffen. Daartoe is een reeks van maatregelen voorgesteld. Onder meer is besloten over te gaan tot het heffen van een vergoeding voor de aanvraagprocedure voor verblijfsvergunningen en aanverwante documenten op basis van de Landsverordening toelating en uitzetting (verder: LTU). Daartoe bevat dit ontwerp de nodige aanpassingen van de LTU en van de Legesverordening. De opbrengsten komen in eerste instantie ten goede aan de vreemdelingenketen.

Voor de aanvraag van een verblijfsvergunning voor tijdelijk verblijf alsmede voor de verlenging daarvan, zal een vergoeding van NAf 500,- in rekening worden gebracht voor een volwassene en NAf 200,- voor een minderjarige. Ten aanzien van aanvragen om een verblijfsvergunning voor verblijf wordt een eenmalige vergoeding van NAf 750,- voorgesteld voor een volwassene en NAf 250,- voor een minderjarige.

Het voorgaande betreft de zogenaamde hoofddocumenten en te verlenen diensten voortvloeiend uit de LTU, te weten de "vergunning tot tijdelijk verblijf" en de "vergunning tot verblijf". Daarnaast zijn er nog een aantal documenten welke samenhangen met de verblijfsvergunning of het Nederlanderschap op zich, waar eveneens werkzaamheden voor de Afdeling Toelating & Verblijf van de Immigratie en Grensbewakingsdienst (verder: IGD) mee gemoeid zijn. Het betreft de "verklaring inzake toelating van rechtswege", de "niet van toepassing verklaring", het "bewijs van terugkeer", "de garantieverklaring", de "verlenging van toeristisch verblijf", de "garantieverklaring", alsmede de kennisgeving verlies en het verzorgen van duplicaten inzake vergunning tot tijdelijk verblijf of verblijf. Uitgezonderd de garantieverklaring wordt voor de dienstverlening met betrekking tot laatstgenoemde documenten een vergoeding van NAf 90,- voorgesteld.

De hoogte van de leges hangt samen met een deel van de behandelingskosten van aanvragen aan de IGD. De IGD krijgt jaarlijks circa 10.000 aanvragen te verwerken. De behandeling van een aanvraag gaat gepaard met directe en indirecte kosten. Met de legesheffingen worden alleen de directe kosten, dat wil zeggen, de personeelslasten van de Afdeling Toelating & Verblijf gedekt die betrekking hebben op de aanvraag, maar niet de kosten van bijvoorbeeld een beroepsprocedure. Het is immers niet redelijk om die kosten af te wentelen op de aanvrager, met name niet in het geval de overheid in het ongelijk wordt gesteld. Ook de indirecte kosten, zoals huur van gebouwen, facilitaire voorzieningen, elektra, water enz. worden niet meegenomen in de leges.

Het verschil in de hoogte van de leges houdt verband met het soort aanvraag dat wordt behandeld. Het behandelen van een "vergunning tijdelijk verblijf" en "permanent verblijf" vergt meer tijd dan het behandelen van een aanvraag "toelating van rechtswege". Bij de tijdelijke verblijfsvergunningen en permanente verblijfsvergunning vindt bijvoorbeeld een inkomenstoets plaats. Deze blijft achterwege bij een verblijfsaanvraag "toelating van rechtswege".

Voor het stellen van de hoogte van de legesheffing is tevens gekeken naar de tarieven die de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius en Saba (verder: BES) hanteren, omdat de openbare lichamen nagenoeg dezelfde wet- en regelgeving kennen als Sint Maarten en ook de doelgroep van de aanvragers (herkomstlanden van de aanvragers) sterk overeenkomt. De leges op de BES zijn doorgaans hoger dan de voorgestelde legesheffingen. Daarbij speelt dat de leges op de BES mede zijn gerelateerd aan de legesheffing in Nederland.

1. Financiële paragraaf

In aanvulling op het algemeen deel is een nadere specificatie opgenomen van de geschatte opbrengsten van de introductie:

Introductie behandelingskosten voor de volgende diensten/vergunningen	Aantal aanvragen	leges (in NAf)	Totaal (in NAf)
Verblijfsvergunningen voor toelating tijdelijk verblijf volwassenen	2.250	500,-	1.125.000,-
Verblijfsvergunningen voor toelating tijdelijk verblijf kinderen	750	200,-	150.000,-
Verblijfsvergunning toelating permanent verblijf volwassenen	1.125	750,-	843.750,-
Verblijfsvergunning toelating permanent verblijf kinderen	375	250,-	93.750,-
Verklaringen voor het niet van toepassing verklaring	100	200,-	20.000,-
Vergunning Van rechtsweg Toelating	100	200,-	20.000,-
Verzoek om bewijs van terugkeer	200	90,-	18.000,-
Uitreisvergunning, definitief vertrek vergunningen	100	90,-	9.000,-
Verlengingen van toeristisch verblijf	100	90,-	9.000,-
Garantieverklaring garantstellers	1.000	45,-	45.000,-
Kennisgeving verlies	100	90,-	9.000,-
Duplicaten van verblijfsvergunningen	100	90,-	9.000,-
Totaal opbrengsten	6.300		2.351.500,-

De afgelopen jaren ligt het gemiddelde aantal aanvragen voor verblijfsvergunningen rond de 10.000 aanvragen per jaar. In bovenstaande berekening is echter uitgegaan van een conservatief aantal van 6.300 aanvragen. Dit komt neer op een opbrengstenraming van NAf 2.351.500,-. Daarmee kunnen de loonkosten van de Afdeling toelating en verblijf van de IGD van ruim NAf 2.200.000,- worden voldaan. Invoering van het onderhavige ontwerp van landsverordening leidt niet tot kosten aan de zijde van het land.

3. Artikelsgewijs deel

Artikel I

Onderdelen A tot en met I

Ter dekking van de loonkosten in verband met het aanvragen en behandelen van de hierboven genoemde documenten worden kosten in rekening gebracht. Een en ander is in het algemeen deel toegelicht.

Artikel III

Bij verzoekers die voor de inwerking van het onderhavige ontwerp van landsverordening een aanvraag hebben ingediend waarop nog niet is beslist, zal de gerechtvaardigde verwachting bestaan dat geen vergoeding zal zijn verschuldigd. Gelet daarop zullen de voorgestelde leges alleen worden geheven voor nieuwe aanvragen.

De Minister van Justitie

De Minister van Algemene Zaken